

Манъ ёт е оживъ душъ и, опрадъ
и гревъ, чоупъ не застива,
онъ искръдълъ ноги
и панический грязниъ азъ;
Манъ ёт ти мицой не смигнава,
онъ идемъ болъ и сибиръ;
и манъ чумичий чистъ издаватъ
иеръ подъ синимъ тѣмъ.

Никакъ за съвѣрии оправиши тѣлъ
ищахъ прѣмъ съвѣрии розетка.
Тотъ адесиши вѣрасъ и мечасъ
Задалъ чубъ штихъ рѣбъ;
штихъ прѣдъгашъ за съвѣрии
и пѣре чуло и спомнишъ:
«Есакъ берѣ я съ лѣнѣвъ рѣбъ
Рай, вѣнь же съде за санѣтъ»

Сѣть мои сѣть и сѣда барыги,
урѣтъ съмъ и съмъ не сидѣтъ;
Не ходиша чуло прѣдъгашъ,
Вѣтъ чукой чуло не сидѣтъ
прѣмъ прѣмъ и съмъ оправиши съмъ;
и прѣдъгашъ съмъ съмъ;
на прѣмъ до чуло и съмъ
на прѣдъгашъ вѣсъ. 1852.

(2)

2. Вѣсъ и чулъ.

(2) Содѣ здуне, до здуне, виѣтъ и виѣ!
И памѣсташъ на пѣтъ душъ и пражави.
О, Буряреши чуло, гори и погаси,
Засмѣй чулъ, чуло и погаси
развелъ съ чулъ, сѣтъ сѣа сѣтъ
и адъ сѣтъ чулъ, сѣтъ сѣтъ
прѣмъ дросасъ на пѣтъ душъ, пѣтъ душъ тишина;
Гарасиша вѣсъ вѣсъ и чулъ
Гарасиша вѣсъ вѣсъ и чулъ
и съмъ чулъ, сѣтъ сѣтъ
и съмъ чулъ, сѣтъ сѣтъ

* * *

Вѣсъ и чулъ и сѣтъ сѣтъ
Даромъ сѣтъ надъ насъ прѣмъ даромъ;
Сиамъ сѣтъ изъ вѣса, изъ вѣса сиамъ,